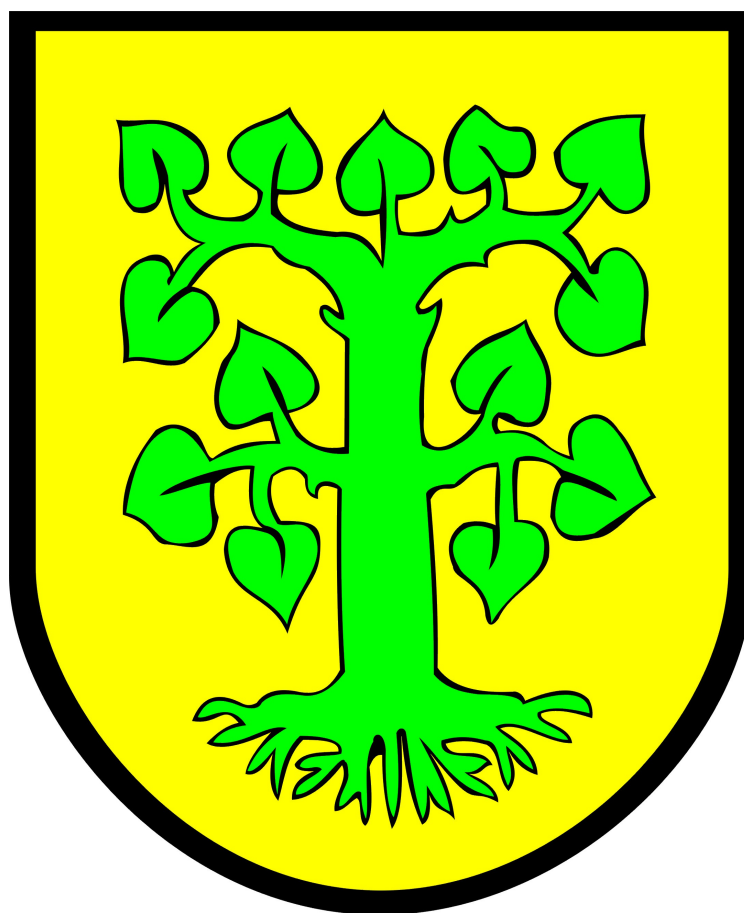

XXXV

ZLOT AKTYWU TURYSTYCZNEGO
resortu spraw wewnętrznych

REGULAMIN

Borne Sulinowo
26 – 29 kwietnia 2023 roku

ORGANIZACJA ZŁOTU

I. Termin i miejsce zakwaterowania

Złot odbędzie się bez względu na pogodę w dniach 26 -29 kwietnia 2023 roku. Uczestnicy zakwaterowani zostaną w Bornem Sulinowie, ul. Spacerowa 3 **Gościniec** – dawna baza wojskowa. Na terenie ośrodka dostępny jest bezpłatny parking.

II. Dojazd do miejsca zakwaterowania

Aktualny rozkład dojazdów busów z przystanku PKP Szczecinek do Bornego Sulinowa dostępny jest na stronie: <http://www.linia-m.pl/>

III. Organizatorzy

Organizatorem Złotu jest **Koło PTTK „Tramppol” NSZZ Policjantów przy Szkole Policji w Pile**, wspierane przez Komisję Turystyki w resorcie spraw wewnętrznych.

Złot jest imprezą non-profit i organizowany jest na zasadzie wolontariatu, w ramach działalności statutowej PTTK, zgodnie z ustawą o działalności instytucji pożytku publicznego.

IV. Uczestnicy

Uczestnikami Złotu będą członkowie Komisji Turystyki oraz delegaci z kół, klubów i drużyn PTTK działających w jednostkach organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych. **UWAGA: Ilość miejsc ograniczona do 50 osób.**

V. Wpisowe i zgłoszenia uczestnictwa

Całkowity koszt Złotu wynosi **595,00 zł od osoby**. W cenie: zakwaterowanie, wyżywienie (śniadania, obiadowe kolacje oraz uroczysta gala z oprawą muzyczną), przejazdy autokarem i zestaw upominków.

**ZW NSZZ Policjantów woj. małopolskiego
PKO BP Oddział I w Krakowie 06 1020 2892 0000 5102 0629 5986
z dopiskiem "XXXV ZŁOT".**

Potwierdzenie przyjęcia na Złot zostanie przekazane uczestnikom telefonicznie lub drogą internetową po zaksięgowaniu wpłaconej należności. W razie rezygnacji z uczestnictwa w Złocie po **15 kwietnia 2023 roku wpisowe nie będzie zwracane**.

Zgłoszenia wraz z potwierdzeniem wpłaty wpisowego należy przesłać **do dnia 14 kwietnia 2023 roku** na adres przewodniczącego Komisji Turystyki w resorcie spraw wewnętrznych kol. Kazimierza Rabczuka:

- pocztą internetową: **krabczuk@interia.pl**
- pocztą na adres: **Kazimierz Rabczuk
os. Zielone 6/80
33-100 TARNÓW**

VI. Kontakt z organizatorami Zlotu

- Wojciech Thiel, tel. 605 597 988, tilon1610@wp.pl
- Kazimierz Rabczuk, tel. 502 623 226, krabczuk@interia.pl

VII. Obowiązki uczestników Zlotu

- posiadanie dowodu tożsamości i legitymacji uprawniającej do ulg,
- posiadanie legitymacji PTTK z opłaconą składką członkowska za rok 2023 (osoby nie będące członkami PTTK mają obowiązek opłacić ubezpieczenie od NNW na czas trwania zlotu we własnym zakresie).
- posiadanie dowodu wpłaty wpisowego,
- poszanowanie mienia w miejscu zakwaterowania i innych uczestników Zlotu. Organizatorzy nie ponoszą odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez uczestników Zlotu.
- przestrzeganie regulaminu Zlotu oraz poleceń komandora Zlotu oraz przewodników w trakcie wycieczek.

Szczecinek (niem. *Neustettin*) – miasto w północno-zachodniej Polsce, na Pomorzu Zachodnim, siedziba władz powiatu szczecineckiego, gminy miejskiej i wiejskiej Szczecinek. W Szczecinku mieści się siedziba Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych, obejmującą zasięgiem 30 nadleśnictw z terenu byłych województw koszalińskiego i słupskiego. Miasto na pograniczu Pojezierza Drawskiego i Pojezierza Szczecineckiego, położone pomiędzy trzema jeziorami: Trzesiecko, Wielimie i Wilczkowo. Założone w 1310 roku przez księcia Wacława IV od razu otrzymał prawa miejskie.

Według danych GUS z 30 czerwca 2021 r., Szczecinek liczył 39 705 mieszkańców i był pod względem liczby ludności szóstym miastem w województwie zachodniopomorskim.

Herb

Flaga

W herbie miasto otrzymało czarnego książęcego gryfa na złotym polu (gryf kaszubski) odwróconego w prawo (według stron heraldycznych), oraz srebrną rybę – prawdopodobnie jesiotra, już w średniowieczu osobliwość tutejszych jezior.

Położenie

Szczecinek leży we wschodniej części województwa zachodniopomorskiego, w powiecie szczecineckim. Według danych z 1 stycznia 2014 r. powierzchnia miasta wynosiła 48,48 km².

Miasto znajduje się na pograniczu dwóch mezoregionów – we wschodniej części Pojezierza Drawskiego i północnej części Pojezierza Szczecineckiego (regiony te należą z kolei do dwóch różnych makroregionów).

Historycznie miasto jest położone na Pomorzu Zachodnim i graniczy z następującymi wsiami położonymi w gminie wiejskiej Szczecinek: Gałowo, Marcelin, Godzimierz, Turowo, Parsęcko, Buczek/Żółtnica.

Historia

We wczesnym średniowieczu na Wzgórzu Przemysława (zwanym też Wzgórzem Bismarcka) istniał gród. Dwa inne grodziska „Trzesieka” i „Zamek” położone były nad brzegiem jeziora. Wszystkie one uległy zniszczeniu na początku XII w., być może w okresie walk Bolesława Krzywoustego o Pomorze.

Przełom XIII i XIV wieku to na Pomorzu czas ekspansji Brandenburgii. Dla przeciwstawienia się jej książę wołogoski Wacław IV w 1310 r. założył miasto Nowy Szczecin – dziś Szczecinek. Miasto powstało na południe od istniejącej już osady rybackiej Kiecz położonej

u brzegów jeziora Wielimie. Teren przeznaczony na lokację był wybitnie obronny, otoczony wodami dwóch jezior, rzekami i bagnami. W XIV wieku miasto było stolicą jednej z dzielnic księstwa wołosko-słupskiego.

Zmiana dróg handlowych z Pomorza do Wielkopolski, na skutek przyłączenia w roku 1368 Drahimia do Polski, podcięła nadzieję na gospodarczą pomyślność Szczecinka.

W wyniku podziału księstwa między braci w roku 1368, Szczecinek przypadł wraz z okręgiem Warcisławowi V. Księstwo szczecineckie przetrwało do jego śmierci w 1390 r.

W okresie wojen polsko-krzyżackich, na zamku w Szczecinku odbyły się dwa zjazdy: w 1409 i 1423 r. Uczestniczyli w nich książęta pomorscy, mistrzowie krzyżacy, a w drugim także Eryk Pomorski król Danii, Szwecji i Norwegii.

W latach 1581–1592 nasiliły się walki z „czarownicami”. W tym czasie spalono za „czary” prawie 30 osób. Prowadzona w XVI wieku kolonizacja niemiecka wyparła z miasta rdzenną ludność kaszubską, miasto było niszczone przez zarazy i pożary. W 1601 profesor Krzysztof Butelius z Torunia założył polską szkołę, w 1628 miasto liczyło 1545 mieszkańców

W pierwszej połowie XVII wieku zamek stanowił oprawę wdową Gryfitów. Rezydowała tu najpierw księżna Anna (1606–1616), a po niej księżna Jadwiga (1622–1650), która ufundowała gimnazjum, jedno z pierwszych na zachodnim Pomorzu

W okresie wojny trzydziestoletniej (1618–1648) przemarsze wojsk wszystkich walczących armii, rabunki, napady i choroby zubożyły ludność miasta. W tym okresie przybyli do Szczecinka francuscy hugenoci, którzy założyli podwaliny przemysłu tytoniowego i drobne zakłady rzemieślnicze. Od 1637 miasto znajdowało się pod panowaniem państwa brandenbursko-pruskiego, przekształconego w 1701 w Królestwo Prus, pozostając w niedużej odległości z trzech stron otoczonym terytorium Polski – od zachodu do 1657 (utrata Czaplinka przez Polskę) i od południa i wschodu do 1772 (I rozbiór Polski).

W 1724 r. utworzono powiat Neustettin

W 1780–1784 obniżono znacznie wody jezior Wielimie i Trzesiecko, odsłaniając wiele gruntów. Szczecinek otrzymał połączenie z innymi miastami (w drugiej połowie XIX stał się węzłem kolejowym), zaczął się rozwijać przemysł, a liczba ludności wzrastać. Koniec XVIII wieku i wiek XIX to okres ożywienia gospodarczego, nastąpił rozwój sukiennictwa, handlu zbożem i drewnem, tkacze z Grudziądza rozpoczęli uruchomili produkcję pasów wełnianych.

W wyniku przegranej przez Prusy IV wojny w lutym 1807 r. Szczecinek zajęły wojska napoleońskie. W ciągu następnych lat kwaterowały tu dziesiątki tysięcy żołnierzy. Katastrofa Wielkiej Armii i jej odwrót spod Moskwy miały swój finał w Szczecinku. W kilku zbiorowych mogiłach pochowano tu ponad 100 żołnierzy zmarłych z zimna i wyczerpania.

W 1878 uruchomiono połączenie kolejowe, w 1900 miasto liczyło 10 tysięcy mieszkańców, po 1920 stało się znanym i popularnym ośrodkiem turystycznym, do czego w dużym stopniu przyczyniły się uroczyste obchody 600-lecia Szczecinka. W czasach hitlerowskich wzniesiono w mieście dwa duże kompleksy koszar i system umocnień Wału Pomorskiego na zachód od miasta. Stąd we wrześniu 1939 r. ruszył na Polskę XIX Korpus Armijny gen. H. Guderiana.

Miasto zostało zdobyte 27 lutego 1945 r. przez oddziały 32 Smoleńskiej Dywizji Kawalerii Gwardii pod dowództwem generała I. P. Kaluźnego, po jednodniowej walce. Obecna nazwa została administracyjnie zatwierdzona 7 maja 1946.

W 1959 do miasta została przyłączona wieś Raciborki, a 1 stycznia 2010 roku w granice miasta zostały włączone Świątki oraz Trzesieka.

Warto zobaczyć...

- Najdłuższy w Europie wyciąg do nart wodnych o długości 1080 metrów.
- Reprezentacyjny, dwupoziomowy pomost przy zamku, oświetlony wieczorami.
- Plaża miejska z dużym pomostem oraz dodatkowym, głębokim kąpieliskiem o standardach pełnowymiarowego basenu. Przy plaży jest wypożyczalnia kajaków i rowerów wodnych.
- Ratusz w Szczecinku z 1852 r. – neogotycki z elementami romańskimi.
- *Dom dyrektorów* z XIX wieku – wybudowany dla potrzeb gimnazjum
- Schrony Wału Pomorskiego – wybudowane w latach 1934–1935 na zachód i północ od miasta. W końcu lutego 1945 r., wbrew nadziejom Niemców, nie zdołały one powstrzymać ofensywy wojsk radzieckich, które zajęły miasto i wkrótce potem opuszczoną linię umocnień. Żelbetowe schrony blokowały przesmyk między jeziorami Trzesiecko i Wielimie (łącznie 25 obiektów). Przy drodze do Barwic (droga wojewódzka 172) znajduje się dwukondygnacyjny B-Werk (najlepiej zachowany z 11 tego typu obiektów na Wale Pomorskim). Działa w nim „Muzeum Wału Pomorskiego i II Wojny Światowej”. Duży bunkier jest udostępniony do zwiedzania po wcześniejszym umówieniu.
- Kościół Ducha Świętego – wzniesiony w 1923 r., jako jedyny wówczas katolicki kościół w mieście.
- Cmentarz wojenny (przy ul. Władysława Cieślaka) – na cmentarzu w zbiorowych mogiłach spoczywa 4.429 żołnierzy radzieckich z 2 Frontu Białoruskiego oraz 39 żołnierzy polskich z 1 Armii Wojska Polskiego. Prochy ich ekshumowano ze 143 miejscowości i pobojozisk województw koszalińskiego, słupskiego i pilskiego. Przytłaczająca większość z nich to mogiły bezimienne. Na cmentarzu wznosi się pomnik, symbolizujący przełamanie pierścienia umocnień Wału Pomorskiego.
- Cmentarz żydowski w Szczecinku
- Kalwaria Szczecinecka
- Wzgórze św. Jerzego
- Wieża Przemysława II (Bismarcka) z l. 1910–1911, zbudowana na miejscu dawnego grodziska słowiańskiego
- Koszary ponemieckie/poradzieckie przy ulicach Kościuszki i Słowiańskiej
- Muzeum Regionalne znajduje się w nowej siedzibie przy ulicy Szkolnej, w pobliżu centrum. Prezentuje ono zarówno zbiory dotyczące regionu, jak i wystawy czasowe bądź stałe na inne tematy (sztuka, historia)
- Plaża na "Mysiej Wyspie" - dobrze zagospodarowana plaża placem zabaw, z widokiem na Szczecinek, przystrojona sztucznymi palmami. Można tu dojechać rowerem, samochodem lub dojść pieszo. Latem działa tu bar z przekąskami i grillowisko.
- Pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego,
- Pomnik Zdobywców Wału Pomorskiego – łańcuchy otaczające ten pomnik pochodzą z pancernika Gneisenau,
- Pomnik Żołnierzy II Wojny Światowej,

- Pomnik J.S. Kaulfussa (poł. XIX w.) – pomnik poświęcony jest pamięci wybitnego dyrektora szczecineckiego gimnazjum w latach 1824–1832. Dzięki niemu gimnazjum szczecineckie z podupadającego, zagrożonego likwidacją, stało się znane z wysokiego poziomu nauczania na całym Pomorzu Zachodnim. Zmarłemu przedwcześnie wdzięczni uczniowie wzniesli pomnik z napisem: *Tu spoczywa w Bogu Jan Samuel Kaulfuss – jego dobre czyny przeszły na innych.*
- Pomnik Adama Giedrysa (odsłonięcie pomnika nastąpiło 10.10.09 r.)
- Pomnik Jana Pawła II przy kościele pw. św. Franciszka z Asyżu przy ul. Bukowej

Borne Sulinowo (niem. *Groß Born*, ros. Борне-Сулиново) – miasto w Polsce, w województwie zachodniopomorskim, w powiecie szczecineckim, siedziba władz gminy miejsko-wiejskiej Borne Sulinowo.

Miasto położone jest nad jeziorem Pile. W okolicy atrakcją jest tzw. podwodny las, tj. część wyspy, która zapadła się do jeziora. Dawniej płynął tu strumień Strullbach, który ginął w ziemi, a miejsce to nazywano *Utraconym Źródłem* (niem. *Verlorener Born*).

W latach 30. XX wieku na miejscu wsi Lipie (niem. *Linde*) zbudowano garnizon wojskowy. W 1945 przejęła go Armia Czerwona i użytkowała do października 1992. W tym okresie miasto było wyłączone spod administracji polskiej. 5 czerwca 1993 nastąpiło uroczyste otwarcie miasta, a 1 października Borne Sulinowo otrzymało prawa miejskie. Do 1995 osiedliło się tutaj 1549 mieszkańców.

Herb

Flaga

Historia

Do wieku XV tereny te były zamieszkiwane przez Pomorzan, od XVI wieku rozpoczęło się osadnictwo niemieckie. Położenie geograficzne i wynikłe z niego konsekwencje (wojny, przemarsze wojsk, próby zajęcia przez władców polskich, niemieckich i skandynawskich) nie sprzyjały rozwojowi gospodarki. Nie rozwijano tu przemysłu na większą skalę z powodu oddalenia od większych ośrodków przemysłowych.

W latach 1933–1939 rząd III Rzeszy wykupił część terenów i wysiedlił z nich ludność w celu budowy bazy wojskowej i utworzenia poligonu (okolice wsi Linde). W latach 1934–1937

utworzono Wał Pomorski. W 1936 zakończono budowę miasteczka militarnego dla szkoły artylerii Wehrmachtu, którego otwarcia dokonał 18 sierpnia 1938 Adolf Hitler. Ponownie przebywał tu w dniach 5–8 września 1939. W garnizonie Groß Born stacjonowały jednostki dywizji pancernej Heinza Guderiana przed atakiem na Polskę w 1939. Na poligonie ćwiczyły oddziały Afrika Korps dowodzone przez gen. Rommla (drugim poligonem Afrika Korps była Pustynia Błędowska).

We wrześniu 1939 zorganizowano tu obóz jeniecki – początkowo przejściowy (Dulag), a od 9 listopada dla szeregowców (Stalag). Obóz ten funkcjonował do 1 czerwca 1940, po czym został przekształcony na oficerski Oflag II D Gross-Born, położony w pobliżu miejscowości Westfalahof (dziś Kłomino). Do połowy 1942 przebywali tu jeńcy francuscy, później polscy. W lutym 1941 w obozie było 3731 Francuzów, a w styczniu 1945 – 5391 Polaków. Przetrzymany był m.in. Leon Kruczkowski, a także trafiła tu duża część żołnierzy powstania warszawskiego.

Na początku 1945 żołnierze niemieccy opuścili miejscowość, po czym zajęła je Armia Czerwona, utrzymując jej militarny charakter. Utworzono tu doskonale strzeżoną bazę Północnej Grupy Wojsk. Mimo że obszar ten został w 1945 formalnie włączony do Polski, a w ewidencji gruntów figurował pod nazwą „tereny leśne”, to faktycznie był on oderwany od struktury terytorialnej kraju.

Nieopodal Bornego Sulinowa na zamkniętym terenie w Brzeźnicy znajdował się jeden z magazynów radzieckiej broni nuklearnej przechowywanej na terenie Polski, przeznaczonej do użycia (według planów operacyjnych) w czasie wojny z Zachodem – również przez Wojsko Polskie. W okolicznych lasach do dziś pozostały schrony po przewoźnych wyrzutniach SS-20.

Do 12 października 1992 wojsko radzieckie (w tym czasie już rosyjskie) ostatecznie opuściło Borne Sulinowo – było to 15 tysięcy żołnierzy kontyngentu 6 Witebsko-Nowogródzkiej Gwardyjskiej Dywizji Zmechanizowanej Armii Rosyjskiej. W kwietniu 1993 miasto zostało przekazane polskim władzom cywilnym. Po oficjalnym otwarciu miejscowości 5 czerwca, 1 października został jej nadany przez Radę Ministrów RP status miasta. Tym samym rozpoczął się proces zasiedlania. W latach 1993–1998 Borne Sulinowo administracyjnie należało do województwa koszalińskiego.

Obiekty na trasie ścieżki turystyczno-spacerowej:

1. Urząd Miejski w Bornem Sulinowie -Zarówno w okresie niemieckim, jak i radzieckim znajdowała się tu siedziba dowództwa garnizonu. Od 1997 budynek pełni funkcje ratusza.
2. Skwer przed Urzędem Miejskim - Poprzednio był wykorzystywany jako plac apelowy i miejsce przeglądu wojsk.
3. Dawna kantyna oficerska (niem. *Kommandantur Kantine*) - Miejsce stołowania się oficerów niemieckich, a następnie radzieckich.
4. Dawny szpital wojskowy - Największy budynek w mieście o powierzchni ponad 12 tysięcy m². Wybudowany w okresie niemieckim dla żołnierzy Wehrmachtu, pełnił tę samą rolę również w okresie radzieckim.
5. Brama wjazdowa do Bornego Sulinowa od strony Łubowa - Przy bramie znajdowała się wartownia, biuro przepustek i inne pomieszczenia pomocnicze.

6. Rampa kolejowa - Umożliwiała za- i wyładunek towarów i żołnierzy dowożonych pociągami. Obecnie linia kolejowa do Bornego Sulinowa jest rozebrana.
7. Magazyny przy ul. Towarowej - Cztery duże, podpiwniczone magazyny, z windami, rampami i podjazdami.
8. Dawna siedziba wojskowej straży pożarnej - Budynek powstały w 1935 pierwotnie wykorzystywany był jako stajnia. W okresie radzieckim mieściła się tu siedziba garnizonowej straży pożarnej.
9. Lotnisko sportowe - W okresie niemieckim znajdowało się tu lotnisko wojskowe. Rosjanie wykorzystywali ten teren jako lądowisko dla helikopterów.
10. Osiedle bloków mieszkalnych typu „Leningrad” - Budynki wybudowano w latach osiemdziesiątych XX w. z wielkiej płyty pochodzącej z leningradzkiej fabryki domów.
11. Skwer między ulicami: Konopnickiej i Chopina - Dawny plac apelowy wykorzystywany niegdyś na zbiórki, apele i ćwiczenia musztry wojskowej.
12. Brama wjazdowa do Bornego Sulinowa od strony Szczecinka - Przy bramie znajdowało się kilka zabudowań (wartownia, biuro przepustek) rozebranych w 1995.
13. Dom Żołnierza - Budynek w okresie niemieckim pełnił rolę dydaktyczną, Rosjanie urządzili w nim klub żołnierski, a przed frontem budynku ustawili na okazałym cokole pomnik Lenina.
14. Budynek kulturalno-oświatowy przy Zespole Szkół im. Bohaterów Oflagu II D - Przed wojną była tu stołówka żołnierska, Rosjanie urządzili tu również niewielką izbę pamięci.
15. Hala sportowa - Hala sportowa wybudowana została w okresie radzieckim, natomiast skrzydła boczne budynku pochodzą z czasów niemieckich (pierwotnie były tu stajnie i warsztaty).
16. Kościół św. Brata Alberta - Kościół mieści się w dawnej niemieckiej stołówce oraz dobudowanej przez Rosjan sali, pełniącej niegdyś funkcję kina.
17. Budynek aresztu wojskowego - Budynek pełnił funkcję aresztu zarówno w okresie niemieckim, jak i radzieckim. Przy budynku zachował się spaceriak.
18. Dom Oficera - Duży budynek o ciekawej architekturze położony nad jeziorem Pile. Wybudowany przez Niemców w latach 1935–1936 pełnił funkcje reprezentacyjne. Było tu kasyno oficerskie, wykwintna restauracja oraz olbrzymia sala koncertowa mogąca pomieścić około tysiąca widzów. W okresie radzieckim mieścił się tu Garnizonowy Dom Oficera z salą taneczną, szkołą muzyczną, biblioteką, salą kinową, salą koncertową i restauracją. 1 lutego 2010 w Domu Oficera wybuchł pożar, który strawił m.in. salę koncertową i wiele innych pomieszczeń.
19. Pozostałości willi gen Heinza Guderiana - Reprezentacyjna willa dla najwyższych rangą gości odwiedzających poligon Borne-Sulinowo w czasach niemieckich. Rezydowali tu m.in. generałowie: Heinz Guderian, Johannes Blaskowitz. Po wojnie w willi znajdowały się mieszkania dla oficerów tutejszego radzieckiego garnizonu. W 1990 budynek spłonął i od tego czasu znajduje się w coraz większej ruinie.
20. Willa gen. Dubynina - Willa zbudowana została w latach trzydziestych XX w. dla niemieckiego komendanta garnizonu Borne-Sulinowo. Po wojnie spełniała funkcję hotelu dla wyższych oficerów radzieckich. Willa była okresową siedzibą gen. Wiktora Dubynina – przedostatniego dowódcy stacjonującej w Polsce Północnej Grupy Wojsk Armii Radzieckiej.
21. Półwysep „Głowa Orła” - Półwysep o charakterystycznym kształcie przypominającym głowę orła, położony nad jeziorem Pile.

PROGRAM ZLOTU

26 kwietnia 2023 r. (środa)

do 18:00 przyjmowanie uczestników Zlotu
19:00 uroczyste otwarcie Zlotu oraz kolacja (ognisko)

27 kwietnia 2023 r. (czwartek)

8:00-8:30 śniadanie
9:30 spacer z przewodnikiem po atrakcjach turystycznych Bornego Sulinowa
12:00 wizyta w Wojewódzkim Ośrodku Szkolenia Państwowej Straży Pożarnej w Bornem Sulinowie (pokazy)
13:00 przejazd autokarem do Oflag IID – Gross Born
13:30 – 15:30 przejście z przewodnikiem Traktem Jenieckim – Edukacyjna Trasa Historyczna (w drodze powrotnej tama na Piławie – forteczny jaz piętrzący)
15:30 – 16:30 przejazd autokarem do Bornego Sulinowa
17:00 – 22:00 uroczysta biesiada z okazji 35-lecia Komisji Turystyki (z Galą i wieczorkiem tanecznym)

28 kwietnia 2023 r. (piątek)

8:00 śniadanie
9:00 przejazd autokarem do Szczecinka
9:30 – 11:00 spacer wzdłuż jeziora Trzesiecko, park miejski, Zamek Książąt Pomorskich
11:00 – 11:45 wizyta w Dyrekcji Lasów Państwowych
12:00 przejście do Muzeum Regionalnego w Szczecinku (Plac Wolności, ratusz miejski)
12:30 przejście z Muzeum Regionalnego śródmiejskim deptakiem, kamienice miejskie, ławeczka Adama Giedrysa (szczeciński astronom)
13:30 przejazd pod Kalwarię w Kościele pw. Św. Rozalii i zwiedzanie jedynej na Pomorzu Zachodnim kamiennej kalwarii przy kościele
14:30 przemarsz do Bunkra B –Werk (najlepiej zachowanego schronu z jedenastu tego typu na Wale Pomorskim).
15:30 przejazd autokarem do Bornego Sulinowa (Cmentarz Radziecki przy „Pepeszy”)
19:30 kolacja – ognisko (w trakcie uroczyste pożegnanie uczestników zlotu)

29 kwietnia 2023 r. (sobota)

7:30 śniadanie i wykwaterowanie uczestników Zlotu